

sætte stilladser op uden at have vores 3-ugers-uddannelse i arbejdet, eller som ikke har erhvervs erfaring med arbejdet i det land, som de kommer fra. Det er farligt for de andre bygningsarbejdere at stå på vakkelvorne stilladser, som kan falde ned, og det er også farligt for de forbigående, der kan blive ramt af et faldende stillads. Men det er samtidig en helt uacceptabel undergravning af de danske stilladsarbejders løn- og arbejdsvilkår, at man kan komme hertil som udlænding uden at have den fornødne uddannelse eller erhvervs erfaring. Men sådan er det faktisk lige nu. Tilsvarende gælder for førere af gaffeltrucks, kranførere, og de, som arbejder med teleskopløssere, med asbest m.m. Folk fra andre EU-lande kan altså komme hertil, uden at man ved noget som helst om, hvorvidt de kan leve op til sikkerhedskravene i deres arbejdsfunktion.

Lovændringen betyder som nævnt, at Arbejdstilsynet fra den 1. juli kan kræve, at der skal ske en forhåndsgodkendelse af disse udenlandske arbejders uddannelse eller erhvervs erfaring. Det vil så betyde, at den skævhed, der er nu, som giver øget risiko for ulykker og sygdom på de danske arbejdspladser – og er en ubillig konkurrence på arbejdskraften – vil forsvinde, i hvert fald på det punkt. Det er vi i SF tilfredse med.

Måske har ministeren været inspireret af, at der var ved at danne sig et alternativt flertal uden om regeringen. Men jeg vil da også sige, at jeg mener, vi har været igennem en tilfredsstillende politisk proces under beskæftigelsesministerens ledelse. Det vil jeg også godt understrege, eftersom vi mange gange i SF har været utilfredse med den proces, der foregår under beskæftigelsesministeren, og de beslutninger, som han tager sammen med sit flertal.

Der er et konkret punkt, som vi gerne ser forbedret, og så er der nogle ting, som man kan lære af i det her forløb med henblik på fremtiden.

Først det konkrete punkt. Ministeren og partierne har drøftet, hvordan den bemyndigelsesbestemmelse, som ministeren nu får i arbejdsmiljøloven, skal administreres. Og her kan vi forstå at ministeren lægger op til, at reglerne skal omfatte tårnkraner og mobilkraner, men ikke lastbilkraner. Vi vil opfordre ministeren til at tage lastbilkraner med, i hvert fald de store lastbilkraner. De største af dem kan løfte utrolig meget og udgør en stor sikkerhedsrisiko, hvis ikke man har tilstrækkelig erfaring med dem.

Hvad kan man så lære af hele den her sag? For det første kan man lære, at når utilfredse lønmodtagere, f.eks. faglige klubber som stilladsarbejderne, fagforeninger og fagforbund, sætter en proteststorm i gang, kan det undertiden føre til noget. I Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg har vi – som tidligere nævnt – haft besøg af 20-25 deputationer, der protesterede mod den forringelse, som var sket på det her område. Det er ikke så tit, at VK-regeringen lader sig påvirke af den slags, men der er grund til at glæde sig, når det sker en sjælden gang. Og det er så sket her.

For det andet er der grund til at lægge mærke til det juridiske. Regeringen har simpelt hen skiftet mening om, hvad der er juridisk muligt at praktisere af forhåndsgodkendelse af sikkerhedsuddannelser, samtidig med at vi overholder EU's regler. For et år siden skønnede man juridisk, at det var umuligt at kræve forhåndsgodkendelse af disse sikkerhedsuddannelser. Nu skønner man, at man godt kan. Der er ikke noget som helst – rent indholdsmæssigt – der er ændret i mellemtiden. Jeg mener, at det, som regeringen nu har som sit standpunkt, er det sagligt rigtige og fornuftige, netop fordi EU's regler giver mulighed for at kræve forhåndsgodkendelse af hensyn til den offentlige sikkerhed og sundhed. Arbejdsgiverne er til gengæld sure over, at regeringen har skiftet mening. Jeg mener, at den skiftende vurdering er med til at understrege, at disse juridiske skøn ofte er mere politisk betonedede end egentlig juridiske.

For det tredje – og det er det sidste – synes jeg, at det er meget lærerigt, at da man for halvandet år siden implementerede anerkendelsesdirektivet første gang her i Folketinget, mente VK-regeringen slet ikke, at der var et problem med de her sikkerhedsuddannelser. Man afviste det eller snorksov, og Folketingets partier stemte for loven. Eksemplet er med til at vise, at vi skal passe morderligt meget på, når diverse EU-direktiver skal omsættes til dansk lovgivning. Sagen må være et lærestykke i, at der skal arbejdes særdeles grundigt med disse EU-direktivs overførsel til dansk lov. Alle aspekter skal undersøges. Og med hensyn til de juridiske skøn, som jeg var inde på før, er der ingen grund til, at Danmark altid skal være EU's flinke dukkedreng. Vi skal også kunne udøve skøn, som er til Danmarks fordel, men inden for reglerne. Jeg vil runde af med at sige, at alt det her ikke rører ved SF's glæde over, at den her sag er havnet det rigtige sted.